

Księga Rodzaju

Rozdział 35

1. Rzekł potem Bóg do Jakóba: Wstań, wstąp do Betela, a mieszkaj tam, i uczyn tam ołtarz Bogu, któryć się ukazał, gdyś uciekał przed obliczem Ezawa, brata twego. 2. Tedy rzekł Jakób do domowników swych, i do wszystkich, którzy z nim byli: Odrzućcie bogi cudze, którzy w pośrodku was są, a oczyśćcie się, i odmieńcie szaty wasze. 3. A wstawszy pójdźmy do Betela, i uczynię tam ołtarz Bogu, który mię wysłuchał w dzień utrapienia mego, i był ze mną w drodze, którąm chodził. 4. A oddali Jakóbowi wszystkie bogi cudze, które mieli, i nausznice, które były na uszach ich, i zakopał je Jakób pod onym dębem, który był niedaleko Sychem. 5. I wyszli stamtąd; a strach Boży padł na miasta, które były około nich, iż nie gonili synów Jakóbowych. 6. Przyszedł tedy Jakób do Luzy, która jest w ziemi Chananejkiej, ta jest Betel, sam i wszystek lud, który z nim był. 7. I zbudował tam ołtarz, a nazwał miejsce ono El Betel; bo mu się tam był Bóg ukazał, gdy uciekał przed obliczem brata swego. 8. Tedy umarła Debora, mamka Rebeki, i pogrzebiona jest przy Betel pod dębem, i nazwał imię onego miejsca, Allon Bachut. 9. I ukazał się Bóg znowu Jakóbowi, gdy się wracał z Padan Syryjskiego, i błogosławił mu. 10. I rzekł mu Bóg: Imię twoje jest Jakób; nie tylko będzie zwane imię twoje na potem Jakób, ale Izrael będzie imię twoje; i nazwał imię jego Izrael. 11. I rzekł mu Bóg: Jam jest Bóg wszechmogący, rozradzaj się, i rozmnażaj się; naród, i mnóstwo narodów będzie z ciebie, a królowie z biódr twoich wynijdą. 12. I ziemię, którąm dał Abrahamowi i Izaakowi, tobie ją dam, i nasieniu twemu po tobie dam tę ziemię. 13. I odszedł Bóg od niego z miejsca, na którem mówił z nim. 14. Zatem postawił Jakób znak na miejscu onem, gdzie Bóg mówił z nim, a znak on był kamienny, i pokropił go pokropieniem, i polał go oliwą. 15. I nazwał Jakób imię miejsca onego, gdzie Bóg z nim mówił, Betel. 16. Potem odeszli z Betel; i było jeszcze jakoby mila drogi do Efraty, i rodziła Rachel a ciężkie rodzenie miała. 17. A gdy ciężko pracowała przy rodzeniu, rzekła baba do niej: Nie bój się; bo i tego syna będziesz miała. 18. A stało się, gdy wychodziła dusza jej, (bo tamże umarła), nazwała imię jego Ben Oni; ale ojciec jego nazwał go Benjamin. 19. A tak umarła Rachel, i pogrzebiona jest na drodze ku Efracie; tać jest Betlehem. 20. I postawił Jakób znak nad grobem jej; toć jest znak grobu Rachelinego aż po dziś dzień. 21. I poszedł stamtąd Izrael, i rozbił namiot swój za wieżą Heder. 22. Stało się tedy, gdy mieszkał Izrael w onej krainie, że szedł Ruben, i spał z Bałą, założnicą ojca swego, i usłyszał to Izrael. A było synów Jakóbowych dwanaście. 23. Synowie Lii: pierworodny Jakóbow Ruben, i Symeon, i Lewi, i Judas, i Isaszar, i Zabulon. 24. Synowie Racheli: Józef i Benjamin. 25. A synowie Bali, służebnicy Rachelinej: Dan i Neftali. 26. Synowie też Zelfy, służebnicy Lii: Gad i Aser. Ci są synowie Jakóbowi, którzy mu się urodzili w Padanie Syryjskim. 27. I przyszedł Jakób do Izaaka, ojca swego, do Mamre, do miasta Arba, to jest Hebron, gdzie mieszkał Abraham i Izaak. 28. A było dni Izaakowych sto lat, i osiemdziesiąt lat. 29. I dokonał Izaak, i umarł, i przyłączony jest do ludu swego, stary i pełen dni; a pogrzebli go Ezaw, i Jakób, synowie jego.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.